

Úc Châu ký sự - 20 ngày trên xứ sở Chuột Túi

HỒ THỊ KIM TRÂM

Phần 3: Melbourne - Capital of Victoria

Đường bay từ Sydney qua Melbourne không xa. Thời gian bay chưa đầy hai giờ đồng hồ. Nhà anh chị họ Đăng - Hương cách phi trường Melbourne Tullamarine (MEL) khoảng 40 phút lái xe, nên lúc phi cơ đã dừng lại cho hành khách xuống, tôi gọi anh Đăng, hẹn khi vào làm thủ tục Custom check in sẽ báo để anh đến đón là vừa.

Thủ tục check in bình thường như những phi trường khác, nhưng từ đó ra công thì quá xa. Lần đầu đến đây, tôi phải chú ý những bảng hướng dẫn, dùng thang cuốn, thang bộ, đi thẳng, lên lầu, xuống lầu, nhiều lần. Tôi có cảm tưởng như hai tòa nhà đến (Arrival Terminal) và đi (Departure Terminal) xây thông với nhau, cho nên cứ theo bảng hướng dẫn, đi mãi trên những hành lang dài bên trong nhà rất là lâu. Tôi dự định hỏi anh họ nhưng rốt cuộc đến giờ vẫn quên! Phi trường Dulles International ở Mỹ, có xe lửa chở hành khách sau khi check out đi đến chỗ nhận hành lý rồi ra cổng, cho nên không phải đi bộ xa như vậy. Tuy nhiên xe lửa ngừng nhiều trạm, chưa quen sẽ dễ xuống sai bên.

Trên bậc cầu thang cuốn cuối cùng xuống chỗ hẹn, tôi đã thấy anh Đăng đứng đợi. Nếu không tính lần gặp anh chị gần nhất năm 2017 thì hai anh em cũng hơn 40

năm mới gặp lại. Không có chi thay đổi! Anh Đăng gọi điện cho con trai đang chờ bên ngoài, lái xe tới. “Albert sợ cha lớn tuổi, không tìm ra cô Trâm nên tình nguyện đi theo đón”. Anh Đăng cười hiền từ, không biết nói thiệt hay giỡn?

Chị Hương - phu nhân anh Đăng, đợi ở nhà, đã sẵn sàng bữa ăn chiều, có gia đình các con của anh chị: Albert - con trai lớn, Patrick và vợ con, Kim - con gái út và chồng. Em gái của anh Đăng cũng đến chơi. Chị Hương vui vẻ báo tin, “hoa Quỳnh ngoài vườn sáng sớm đã nở bông đầu tiên để đón khách. Hy vọng những ngày T ở đây thì mỗi ngày một bông sẽ nở.” Tôi có duyên với hoa vậy sao?

Buổi tối, nói chuyện với anh chị, tôi nhận ra chị Hương có óc tổ chức và lập kế hoạch rất tỉ mỉ. Chị là người sắp xếp thời gian và địa điểm để anh chị thay phiên đưa tôi đi du lịch Melbourne.

Ngày 1: Vietnamese Senior Cultural Association, Garden World, Hoa Nghiêm Temple

Sáng sớm, anh chị đưa tôi đến VSCA (Hội Văn Hóa của người Việt cao niên) trong Ashburton Center, gần thành phố Glen Iris, nhà anh chị. Tại đây, anh Đăng phụ trách hoạt động của nam giới, chị Hương phụ trách hoạt động bên nữ giới, kiêm thủ quỹ Hội.

Chị Hương khuyến khích tôi “vô tập dợt” các lớp Yoga và Zumba. Tôi không thể từ chối dù chưa bao giờ tập hai môn này. Sau giờ thể dục tới giờ hát. Trong lúc mấy chị hào hứng tập bài “Nhìn những mùa Thu đi” thì tôi ra phòng đọc sách, tìm một truyện ngắn vừa đọc vừa nhâm nhi cà phê. 12:30 trưa, chúng tôi ăn nhanh tại chỗ. Sau đó, chị Hương họp với Hội. Tôi đi quanh cho biết chỗ nam giới chơi pingpong và cờ tướng như anh Đăng giới thiệu. Anh Đăng cũng khuyến khích “T vô chơi pingpong đi.” Được, có chi phải sợ, thử tay nghề một ván với các “lão tướng” cho vui.

Trong khi chờ anh chị tan việc, tôi ra khỏi tòa nhà, thả bộ bên lề những con đường vắng xe từa như “con đường Duy Tân cây dài bóng mát”, ngắm cảnh, không quên nhìn bảng tên đường để lát trở về chỗ cũ khỏi bị lạc. Chị Hương họp xong, báo với anh Đăng, chị sẽ đưa tôi đi vài nơi rồi trở lại đón anh.

Biết trước ý tôi, chị Hương lái xe đến Garden World - Thế Giới Cây Cảnh. Vườn trồng đủ các loài hoa và cây cỏ lớn nhỏ. Có cả quầy bán hàng lưu niệm như dây chuyền, vòng tay, v.v.. làm từ đá thiên nhiên. Chị Hương để tôi tự do đi dạo từ trong nhà kiếng ra ngoài trời, ngắm thỏa thích những loại cây cảnh thiên nhiên

được trồng tỉa và chăm sóc công phu. Muôn hoa muôn sắc nơi đây có thể ví như một bộ sưu tập thực vật vùng ôn đới lẫn nhiệt đới.

Rời Garden World, chúng tôi đến Hoa Nghiêm Temple. Đây là một ngôi chùa Việt Nam, kiến trúc kiểu Nhật Bản, gần giống chùa Vĩnh Nghiêm ở Sài Gòn. Khuôn viên chùa không rộng như Nan Tien Temple – Sydney, nhưng yên tĩnh và trang nghiêm. Cây cối, hoa lá cũng ít hơn nên không gian có vẻ trống trải. Khoảng sân lát gạch tàu màu đỏ đón nắng chiếu xuống, nhìn sáng và sạch. Dọc theo những bậc thềm lên chính điện đặt bốn tấm phù điêu (Relief), tranh khắc hình Đức Phật Thích Ca. Tuy phù điêu chỉ làm bằng xi măng bình thường, nhưng theo cách nhìn của tôi, nó đẹp và lạ khi đặt ở vị trí này.

Tới giờ đón anh Đăng, chúng tôi lên xe về khi nắng chiều cuối Xuân sang Hè vẫn chưa tắt. Trên đường, chị Hương chạy ngang Trường Đại Học Monash. Chúng tôi không nhiều thời gian ghé vào đó, nên tôi chỉ được nhìn sơ bên ngoài ngôi trường nổi tiếng của Melbourne.

Ngày 2: Sunshine City và St. Albans City

Hôm nay tôi nhờ anh Đăng chở đến thăm hai người bạn. Chị Hương bạn ở nhà chăm sóc cháu nội Oli, nên không đi cùng.

Theo như đã hẹn với bạn, chúng tôi đến văn phòng Create Vic Real Estate của Brenda Ngân trên đường Hampshire, thành phố Sunshine. Văn phòng gọn, đẹp, tọa lạc ngay trung tâm địa ốc phía Tây Melbourne. Ngồi chơi một lát, chúng tôi ghé nhà Brenda gần đó, uống cà phê và hàn huyên. Brenda nhỏ hơn tôi nhiều tuổi, làm cùng với tôi ở khách sạn Omni Saigon. Khi tôi chuyển qua Sheraton Saigon Hotel & Towers một thời gian thì nghe Brenda đã giữ chức Purchasing Manager. Cho nên tôi không lấy làm lạ khi cô nàng giỏi giang này qua Úc tạo nên sự nghiệp nhanh như vậy. Tôi mừng khi các đồng nghiệp cũ rời Việt Nam ra nước ngoài đều thành công.

Sau đó, Brenda mời chúng tôi ăn trưa tại nhà hàng DimSum, thành phố Sunshine. Chuyện cũ chuyện mới nói hoài chưa hết, nhưng tôi đã có hẹn với một bạn khác vào buổi chiều, nên đành tạm biệt Brenda để đi tiếp qua thành phố St. Albans.

Khi xe vào đúng đường Ralph Ave. nhà bạn, anh Đăng đang lái xe chậm để tìm số nhà thì từ xa, tôi đã thấy Nhan đứng đợi trước công sân.

Vào nhà, chúng tôi gặp anh Đức - phu quân của Nhan. Bên bàn “trà đạo”, ba công dân Úc Đại Lợi - Nhan, Đức, Đăng, nói chuyện một hồi bèn nhận ra bạn quen. Nước Úc rộng vậy mà xem ra dân Việt Nam đi đâu cũng gặp người quen! Câu chuyện cứ thế kéo dài tới chiều, Nhan châm không biết bao nhiêu bình trà vẫn chưa kết thúc.

Thấy ngoài sân đã lấp ló bóng hoàng hôn, tôi nhờ Nhan đưa đi xem vườn.

Từ sân trước ra sân sau, ngoài lối đi, đều trồng hoa. Hành lang hai bên hông nhà cũng đặt những kệ Bonsai. Vườn sau nhà Nhan rất rộng, được chủ nhân sắp xếp khoảng cách trồng cây, xen các loại hoa và kiểng. Bonsai Sen Đá là loại kiểng chính trong vườn. Ngoài ra còn nhiều loại hoa khác tôi không biết tên, tất cả đều rất đẹp, chứng tỏ bạn tôi vừa yêu hoa vừa có tay trồng hoa. Sẵn dịp gặp “người quen”, Nhan tặng cho anh Đăng một chậu Bonsai Sen Đá làm quà.

Trong lúc đưa tôi đi ngắm hoa kiểng, chụp hình, Nhan hỏi, “T qua Úc đã ăn món gì rồi?” Tôi cười “nhiều quá không nhớ hết.”

- Đê tui dẫn đi ăn bún bò Huế ở tiệm này ngon lắm. Nhan đề nghị.
- Ừ, bún bò Huế T cũng thích.

Tôi đồng ý liền vì biết Nhan nấu ăn ngon, đặc biệt là làm các món bánh. Tin tưởng bạn là điều tất nhiên.

Quán bún bò Huế Sông Hương tọa lạc trong Trung Tâm Thương Mại Việt Nam, thành phố St. Albans. Tô bún bò cay chảy nước mắt, nước mũi, làm tôi nhớ “Bún bò chị Tráng” ở Bảo Lộc những năm tôi học nội trú, và “Bún bò chị Tư” những năm tôi dạy học ở Cam Ranh. Nơi đâu cũng nhiều kỷ niệm!

Trên đường về, anh Đăng có một câu khen hoài, “bạn T ai cũng giỏi giang, dễ thương”. Chưa hết, về nhà anh còn kể lại với chị Hương chuyện gặp hai cô bạn của tôi làm tôi vui sướng hơn là chính mình được khen.

Ngày 3: Fitzroy Garden và Melbourne Central

Hôm nay chính thức bắt đầu “City Tour” nguyên ngày. Ăn sáng xong, chị Hương chở anh Đăng và tôi đến Fitzroy Garden rồi về nhà đón cháu nội. Trước khi lái xe về, chị còn dặn dò “Tour Guide” phải nhớ đưa tôi đi những đâu và hẹn giờ đến đón.

Điểm ghé đầu tiên trong Fitzroy Garden là Cooks' Cottage, còn được gọi Captain Cooks' Cottage (Nhà của thuyền trưởng Jame Cooks). Là một ngôi nhà nhỏ xây bằng gạch và những viên đá tự nhiên cắt hình chữ nhật, mái ngói, có ống khói, như thường thấy ở nông thôn châu Âu. Quanh sân nhà có bụi cây được tỉa ngay ngắn sát hàng rào gỗ thấp. Trên tường nhà, một loại cây lá nhỏ, bò phủ xanh những viên đá trông mộc mạc mà nên thơ. Ngôi nhà nguyên thủy được xây tại Anh Quốc vào thập niên 70 của cha mẹ thuyền trưởng Cook. Đến thập niên 90, người chủ sau cùng của ngôi nhà rao bán, và được một người Úc mua lại tại buổi đấu giá. Lúc đó, căn nhà vẫn y nguyên như ban đầu. Đồ đạc trong nhà đều còn giữ kiểu Anh, kể cả y phục.

Ông Grimwade, một thương gia, một nhà từ thiện, người đấu giá thành công ngôi nhà cổ; đã cho đóng vào thùng tất cả những viên gạch được gỡ ra từ ngôi nhà, đồ đạc cùng các thứ khác, và vận chuyển qua Úc bằng đường thủy. Ngôi nhà được ông Grimwade xây lại như cũ tại Melbourne. Trong nhà còn giữ một ít đồ dùng của gia đình Cooks, có tấm bản đồ hàng hải xưa cũ. Hầu hết những thứ khác vẫn còn nguyên giá trị thời ông bà Cook sinh sống, ngay cả mảnh vườn quanh nhà cũng có kiểu "English Cottage Garden."

Cho đến dịp Lễ Kỷ Niệm 100 năm Ngày Thuộc Địa, ông đã trao tặng cho chính phủ của dân Victoria. Từ đó, Cooks' Cottage nhanh chóng trở thành một điểm thu hút khách du lịch.

Rời Cooks' Cottage, không quên lấy một tấm bản đồ thành phố, chúng tôi đi dạo một vòng Fitzroy Garden. Cây cối trên đường phủ bóng rợp mát. Bãi cỏ hai bên lối đi xanh mướt. Gió hiu hiu thổi trong không gian êm ả, mát mẻ như mùa Xuân Virginia. Khí hậu Melbourne buổi sáng thật dễ chịu.

Ghé vào The Conservatory (Nhà Kiếng Trồng Hoa) nổi tiếng. Phải nói là hoa và cây cảnh được trồng nơi đây tuyệt đẹp và phong phú hơn Garden World nhiều. Rải rác có những bức tượng điêu khắc phụ nữ châu Âu, vài bộ bàn tròn hai ghế kiểu xưa, người Anh thường ngồi uống trà chiều (afternoon tea). Toàn cảnh toát ra một vẻ đẹp thanh lịch, đáng chiêm ngưỡng.

Theo hướng ra trung tâm thành phố (Melbourne Central), trên đường Finders, chúng tôi dừng lại nhờ một cô tình nguyện viên người Úc mặc đồng phục, chỉ đường đến những địa điểm chúng tôi cần, trên bản đồ, từ chỗ chúng tôi đang đứng.

Giữa trung tâm thành phố Melbourne, hầu hết những tòa nhà còn giữ kiến trúc cổ điển Anh Quốc. Ngay góc hai đường lớn, Swanston - Finders là St Paul's Cathedral. Một nhà thờ kiến trúc kiểu Gothic với tường đá (sandstone) nâng ba tòa

tháp cao gắn thập tự giá trên đỉnh trông rất uy nghiêm. Đối diện nhà thờ, bên kia đường là Finders Street Station (Ga Xe Lửa) rộng lớn tôi chưa từng thấy. Phía trước cửa vào ga treo 9 chiếc đồng hồ chỉ giờ tiêu chuẩn của 9 quốc gia đại diện trên thế giới. Nơi đây, người người ra vào tấp nập.

Xuôi Nam từ trung Tâm Melbourne về Federation Square. Trong khuôn viên rộng mênh mông của Fed. Square là Yarra Building. Diện tích tòa nhà rất lớn, kiến trúc hiện đại bằng kính nhiều màu, hình lập thể gắn liền nhau. Art Exhibition tọa lạc trong tòa nhà, là biểu tượng của nghệ thuật và thẩm mỹ. Bên ngoài có tiệm bán hàng mỹ nghệ và quán Cafeteria. Phảng phất trong không khí, mùi thơm cà phê quyền rũ khó cưỡng; nhưng buồn thay, chúng tôi không đủ thời gian ngồi lười biếng bên một tách Cappuccino.

Khoảng sân sau Fed. Square, vào mỗi chiều cuối tuần thường mở “Communitive Festival”, Hội Chợ các sắc dân sinh sống ở Úc. Hôm tôi đến đây cũng cuối tuần, nhưng chưa tới giờ khai mạc hội chợ nên chỉ thấy người ta đang dựng lều và bày gian hàng. Tôi thấy có vài dẹt cùng y phục của thổ dân, rất tiếc không mua được gì đặc biệt ở hội chợ!

Tiếp tục xuống phía Nam, chúng tôi đi dọc theo bờ sông Yarra, nơi khi xưa, mỏ vàng đầu tiên được tìm thấy. Và vàng, chính là một trong số các loại hàng hóa được vận chuyển từ Yarra River. Trên bến, nhiều phà và tàu thuyền đang neo đậu. Nơi đây đại diện cho lịch sử giàu có của ngành Hàng Hải Melbourne.

Chậm rãi lên cầu Princes Bridge, qua Pedestrians Bridge (cầu bộ hành) bắc ngang dòng sông. Đứng trên cầu bộ hành, nhìn về hướng Bắc, tôi vẫn thấy Nhà Thờ St Paul, Tháp đồng hồ, trường Đại Học Victoria, và những tòa nhà kiểu cổ phía xa xa sau lưng. Hướng Nam trước mặt, ở đầu cầu bên kia là Trung Tâm Thương Mại - Tài Chánh Southbank với lối kiến trúc mới, đồ sộ, hoàn toàn khác hẳn nơi chúng tôi vừa đi qua.

Giữa Princes Bridge và Pedestrians Bridge là Seafarers Bridge (footbridge), cầu dành cho người đi bộ và xe đạp. Tôi chỉ đứng trên Pedestrians Bridge nhìn qua chứ không đi tới được cây cầu nổi tiếng đó, vì anh em chúng tôi đều “không còn trẻ”, mà nắng trưa thì không dễ chịu chút nào.

Chiều ngang Seafares Bridge được giữ vững chắc bằng những thanh kim loại lớn, hình chiếc cung (nỏ), cao, xây kiên cố, với 3 chiếc cung ở phía Bắc, và 4 ở phía Nam. Cây cầu nổi tiếng vì là trung tâm nối liền các nhà băng lớn của hai phía Bắc - Nam.

Xuống cầu trở vào thành phố (Melbourne Central), chúng tôi ăn trưa ở một tiệm Nhật Bản; xong, tiếp tục dạo tới Royal Arcade, một trung tâm mua sắm sang trọng có lịch sử lâu đời nhất Melbourne. Không gì hay hơn cách tránh cơn nắng nóng buổi trưa bằng đi dạo trong một địa điểm thoáng đãng, lịch sự như nơi đây. Trung tâm dài, rộng, với những Block Arcade thông nhau qua những hành lang lát gạch vuông to, màu đen và trắng. Trần nhà cao hình vòng cung, lắp kính, được nâng bằng những thanh kim loại chạm khắc tinh xảo. Người Victoria hãnh diện gọi Royal Arcade là Di Sản (Victorian Heritage) bởi tính lịch sử và kiến trúc thẩm mỹ của nó.

Xế trưa, nhiệt độ càng lúc càng tăng lên. Tôi có cảm tưởng mùa Hè Virginia đang xuất hiện tại Melbourne. Lựa chọn “Window shopping” lúc này có lẽ hợp lý nhất. Vậy là, chúng tôi đi tiếp đến Queen Victoria Market, chợ bán hàng hóa và quà lưu niệm thông thường. Theo hướng vào chợ từ xa, tôi đã thấy treo đèn kết hoa mừng Giáng Sinh. Ngoài cổng chợ là bồn hoa, có một băng ghế đặt trước cây Thông to, có hai “Chú Lính Chì” (truyện cổ tích Đan Mạch) đứng chào đón khách.

Tất cả hàng hóa đủ loại nơi đây giá rẻ hơn ngoài phố gấp nhiều lần. Dĩ nhiên, hầu hết “made in China”. Nhưng không sao, có quà đặc biệt của Úc đem về là được. Chợ rất rộng, nhiều sạp phía trong bỏ trống từ lúc dịch Covid hoành hành, nên không khí mua bán gần Giáng Sinh không còn nhộn nhịp như trước - theo lời kể của người bán hàng. Tôi đã mua xong quà nhưng vẫn muốn đi ngắm hàng cho vui mắt.

Ra khỏi chợ, nắng đã lên cao, nóng bễ đầu. Anh Đăng coi bộ mệt và mỏi chân, nên đề nghị đi xe buýt tới hai nơi còn lại trong hành trình “city tour” hôm nay.

Royal Exhibition Building nhìn từ trạm xe buýt dừng bên kia đường, là một tòa nhà mênh mông, tráng lệ, nằm sâu bên trong khu vườn trồng nhiều hoa (Carlton Garden), bốn mặt tòa nhà nhìn ra bốn hướng đường chính trung tâm thành phố. Tòa nhà được xây từ thập niên 80, đến năm 2004 là tòa nhà đầu tiên của Úc Đại Lợi được UNESCO công nhận là Di Sản Thế Giới. Đây chính là nơi được dùng làm bệnh viện trong suốt thời gian bùng phát dịch cúm Tây Ban Nha năm 1919 (Spanish Flu Pandemic).

Sát bên Royal Exhibition Building, cũng trong Carlton Garden, là Melbourne Museum. Viện Bảo Tàng rộng thênh thang, xây dựng năm 2000 với kiến trúc mới, lạ, độc đáo, pha trộn nét cổ điển và hiện đại. Trong vòng 10 năm, (2000 – 2011), Viện Bảo Tàng Melbourne đã nhanh chóng được chọn là điểm du lịch hấp dẫn nhất nước Úc. Viện được xây làm hai tòa nhà độc lập, nối với nhau bằng một hành lang

dài, rộng, có mái che bên trên rất cao; đến nỗi khi đi trên hành lang, ta cứ tưởng như đang đi ngoài đường, không có gì trên đầu, ngoài bầu trời.

Do Exhibition Building và Melbourne Museum xây cạnh nhau nên hiện nay, các nhà tổ chức triển lãm hoặc những sự kiện khác của hai nơi, đều kết hợp với nhau, tổ chức cùng một thời gian. Khách đến đây, cùng lúc có thể thưởng lãm hai công trình kiến trúc, cùng những cổ vật và tác phẩm trưng bày giá trị.

Đi đủ những địa điểm theo chương trình cũng đã hết một ngày, đến giờ chúng tôi phải về.

Đường trở ra cửa chính Viện Bảo Tàng giờ sao lại xa vậy chứ? Thì ra “City Tour” từ sáng, năng lượng dồi dào nên tôi không để ý thời gian qua nhanh. Nếu làm toán với vận tốc và thời gian như hôm nay, không biết tôi đã đi một đoạn đường bao xa? Anh Đăng thì biết đó, vì anh luôn nhìn vào “smart watch”, và trên xe chẳng phải đã khoe thành tích với phu nhân rồi sao.

Ngày 4: Springvale Shopping Center và Three Kookaburras – Markham Reserve

Chị Hương không bỏ lỡ ngày nào khi tôi còn ở đây. Hôm nay là điểm đến cuối trong chương trình thăm viếng Melbourne. Chị chở tôi đến Springvale Shopping Center. Chợ của người Á Đông, trong đó có Việt Nam. Chợ bán đủ các loại rau - hoa - quả vùng nhiệt đới, có cả các loại bánh giò, bánh bao, bánh cuốn, v.v.. không thiếu thứ gì. Khoảng sân rộng rãi bên ngoài chợ có sắp bàn ghế với dù che nắng cho khách ngồi nghỉ chân, uống nước. Chị Hương tận dụng thời gian, mua thêm vài thứ cần để nấu nướng, nên khi ra khỏi chợ, trên tay hai chị em đã đầy mấy giỏ “chiến lợi phẩm”.

Chưa chịu về dù trong xe có nhiều hàng tươi mua từ chợ, chị Hương đưa tôi đến một nơi, theo lời chị, nơi các thành viên trong VSCA thường đi “picnic”. Đó là the Three Kookaburras (Chim Bói Cá to) - Markham Reserve.

Ba tượng hình Chim Bói Cá cao lớn đặt gần cửa ra vào công viên. Đây là loài chim đặc biệt ở Úc Đại Lợi, như Kangaroo (Chuột Túi) và Koala (Gấu Túi) vậy. Tuy là Chim Bói Cá, nhưng thức ăn của Kookaburra không phải cá mà là chuột, rắn, côn trùng, và các loài chim nhỏ khác. Có lẽ người ta gọi tên như vậy do chúng có hình dáng giống Chim Bói Cá bình thường.

Tối đó, chị Hương cùng tôi vào bếp. Chị tạo bất ngờ cho tôi bằng món thịt Kangaroo nướng. Đúng là món đặc biệt trong bữa ăn tạm biệt gia đình anh chị. Thì

ra, không phải chỉ có chương trình đi những đâu; ngay cả món ăn gì, ngày nào làm gì, chị Hương cũng sắp xếp hết rồi. Bận rộn vậy mà buổi tối, chị vẫn chịu khó thức khuya, làm cho tôi bộ ảnh trong Google Photos để kỷ niệm. Tôi thật sự cảm kích lòng tốt của chị.

Trong chuyến thăm anh chị Đăng-Hương dịp đi Melbourne lần này, tôi còn được gặp lại những người anh họ, chị họ - em anh Đăng; và các em của chị Hương, sau rất nhiều năm. Tất cả đều niềm nở và tử tế, giống như thời niên thiếu chúng tôi ở Việt Nam. Cảm ơn các anh chị và các em rất nhiều.

Ngày cuối ở Melbourne, buổi sáng thức dậy sớm, chuẩn bị cho chuyến bay về lại Việt Nam - trước khi trở qua Mỹ, tôi kéo màn cửa sổ xem hoa Quỳnh ngoài vườn như thường lệ. Nụ Quỳnh còn lại hôm qua, sáng nay đã nở, đúng như chị Hương nói. Một sự trùng hợp dễ thương!

Về nhà trong thời tiết ngày Thanksgiving trở lạnh. Ngồi nhớ lại mọi thứ lộn xộn có trong đầu mà những ngày bận rộn chưa kịp viết, tôi ghi ra hết, không cần theo thứ tự. Hai mươi ngày du lịch xứ sở Kangaroo từ miền viễn Tây nắng cháy da - Perth, xuống miền Nam mệnh mông biển đẹp - Sydney, đến nơi một ngày có 4 mùa Xuân Hạ Thu Đông kỳ lạ - Melbourne, là một chuyến du lịch thú vị đáng nhớ trong đời. Thế thì, khi có cơ hội, tôi nhất định “đi cho biết đó biết đây”.

Hồ Thị Kim Trâm